

Poslovni broj:
Usoz-28/17-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, mr.sc. Inge Vezmar Barlek, mr.sc. Ivice Kujundžića, Lidije Vukičević i Senke Orlić-Zaninović, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice Marine Zagorec, zapisničarke, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta po zahtjevu A. L. iz O., koju zastupa opunomoćenik T. L. iz O., na sjednici vijeća održanoj 30. svibnja 2017.

p r e s u d i o j e

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Podnositeljica je dana 25. veljače 2017. (putem pošte preporučeno) podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti odredaba članka 11. stavka 1. točke 14. i članka 24. stavka 4. Statuta Sveučilišta u Zagrebu, Fakulteta strojarstva i brodogradnje od 20. rujna 2005. (dalje u tekstu: Statut), a koje odredbe smatra suprotnim članku 1. Zakona o općem upravnom postupku, članku 2. stavku 2. i članku 60. točki 1. Zakona o sustavu državne uprave te članku 117. stavku 2. Ustava Republike Hrvatske, pri čemu već u svom zahtjevu ukazuje na presude ovog Suda s kojima postoji sličnost (broj Usoz-117/15, 149/15, 144/15, 67/16 i 68/16), napominje da je primijenjena druga pravna osnova i da su drukčiji pravni učinci ovog zahtjeva, te traži naknadu štete. Uz zahtjev je priloženo rješenje Sveučilišta u Zagrebu, Fakulteta strojarstva i brodogradnje, klasa: 035-01/17-01/16, urbroj: 251-66-1701-17-45 od 20. veljače 2017., kojim se odbija zahtjev podnositeljice za oglašavanje ništavim rješenja istog tijela od 14. rujna 2015. godine.

S obzirom na razloge zahtjeva, kao i sadržaj rješenja dostavljenog u prilogu, te odredaba Statuta zakonitost kojih se ovdje osporava, ovaj Sud je, rukovodeći se načelom učinkovitosti, u konkretnom slučaju ocijenio nesvrshodnim dostaviti zahtjev Sveučilištu u Zagrebu, Fakultetu strojarstva i brodogradnje (dalje: donositelj općeg akta) na očitovanje, prvenstveno imajući u vidu da se o zakonitosti identičnih odredaba Statuta donositelj već očitovao u ovosudnim predmetima, poslovni broj Usoz-117/15 i Usoz-67/16, detaljno navodeći razloge zbog kojih podnositeljičin zahtjev smatra neosnovanim.

Naime, razlozi na koje podnositeljica ukazuje u predmetnom zahtjevu sadržajno odgovaraju razlozima istaknutim (po istoj podnositeljici) u upravnim sporovima u kojima je ovaj Sud već ocjenjivao o zakonitosti ovdje osporenih odredaba Statuta. Navedeno proizlazi iz ovosudne presude, poslovni broj: Usoz-117/15-8 od 30. studenoga 2015. (s kojom su suriješeni zahtjevi podnositeljice

zaprimljeni pod brojem Usoz-144/15 i Usoz-149/15) i presude, poslovni broj: Usoz-67/16-10 od 23. rujna 2016. (s kojom je suriješen zahtjev podnositeljice zaprimljen pod brojem Usoz-68/16), a kojima je ovaj Sud odbio zahtjeve podnositeljice, pri čemu je za svoje odluke dao detaljno i argumentirano obrazložene razloge temeljem kojih je ocijenio da osporene odredbe Statuta nisu nesuglasne sa zakonom.

Kako je, međutim, podnositeljica ponovno podnijela zahtjev za ocjenu zakonitosti istih odredaba Statuta, a imajući u vidu da u ovoj pravnoj stvari sud nije vezan načelom „ne bis in idem“, slijedom čega može ocjenjivati suglasnost općeg akta sa zakonom i u slučaju kada je određeni opći akt (njegove odredbe) već prethodno bio predmetom ocjene zakonitosti u upravnom sporu, to je ovaj Sud zahtjev podnositeljice uzeo u razmatranje radi donošenja meritorne odluke.

U provedenom postupku Sud je utvrdio da podnositeljica u svom zahtjevu nije navela bitno nove razloge koji bi ukazivali na potrebu preispitivanja njegovih prethodnih stajališta izraženih u presudama, poslovni broj: Usoz-117/15-8 od 30. studenoga 2015. i broj: Usoz-67/16-6 od 23. rujna 2016., a niti je utvrđeno da su u konkretnom slučaju nastupile nove okolnosti koje bi imale za posljedicu promjenu stajališta iscrpno obrazloženih u navedenim presudama, a u kojima je Sud zaključio da ovlasti dekana i tajnika Fakulteta strojarstva i brodogradnje nisu suprotne relevantnim odredbama Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine”, broj 47/09.), Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju („Narodne novine”, broj 123/03.), Zakona o ustanovama („Narodne novine”, broj 76/93.), Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine”, broj 111/93.) i Zakona o sustavu državne uprave („Narodne novine”, broj 150/11).

U odnosu na navode o neustavnosti osporenih odredaba Statuta napominje se da, sukladno odredbi članka 3. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14. i 29/17.), predmet upravnog spora može biti samo ocjena zakonitosti općeg akta (pojedine njegove odredbe), a ne i ocjena ustavnosti, radi čega Sud nije posebno razmatrao tvrdnje usmjerene na neustavnost iste.

Nije osnovan niti zahtjev podnositeljice za naknadu štete, jer u postupku ocjene zakonitosti općih akata takva mogućnost nije propisana odredbama članka 83. do 88. Zakona o upravnim sporovima, temeljem kojih se vodi ovaj postupak, a na koju okolnost je podnositeljici također već ukazano u ranojoj presudi (broj: Usoz-117/15-8 od 30. studenog 2015.).

Trebalo je stoga, odgovarajućom primjenom odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 30. svibnja 2017.

Predsjednik vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.